28/07/2023

Πατρικό λόγο απηύθυνε σε κατασκηνωτές ο Μητροπολίτης Δημητριάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος επισκέφθηκε την Πέμπτη 27 Ιουλίου 2023 για ακόμη μια φορά, την Κατασκήνωση της Ιεράς Μητροπόλεως στον Άγιο Λαυρέντιο Πηλίου και συναντήθηκε με τους ενενήντα (90) κατασκηνωτές, μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου, που φιλοξενούνται, τις ημέρες αυτές, στην καταπράσινη αυτή γωνιά του Πηλίου, στη σκιά της ομώνυμης γυναικείας Ιεράς Μονής.

Ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ιγνάτιος** μίλησε πατρικά στους κατασκηνωτές και τόνισε ότι: «ο Θεός μας έπλασε ελεύθερους, μας έδωσε αυτό το μεγάλο δώρο, μας έδωσε ένα κομμάτι από Αυτόν, γιατί ο Θεός είναι η Ελευθερία! Τίποτα δεν Τον δεσμεύει. Μας έδωσε την ελευθερία και μας είπε -Ορίστε, εγώ σας έδωσα με αγάπη αυτό που είμαι! Πάρτε αυτήν την ελευθερία και ελάτε να Μου μοιάσετε! Ελάτε να κοινωνήσετε μαζί Μου. Αλλά η ελευθερία δίνει τη δυνατότητα και να μη μοιάσουμε στον Θεό. Κι εμείς οι άνθρωποι -δυστυχώς- δεν κάνουμε πάντοτε καλή χρήση της ελευθερίας. Καμιά φορά έχουμε μια μανία να κατακτήσουμε πράγματα, ακόμη και ανθρώπους και να κάνουμε τα πάντα δικά μας, ενώ είμαστε απλά διαχειριστές... επιδιώκουμε να γίνουμε κατακτητές και άπληστοι, που σημαίνει να μη χορταίνεις με τίποτα! Και έτσι, καταστρέφουμε το περιβάλλον, δημιουργούμε προϋποθέσεις για να υπάρχουν εχθρότητες και ζούμε πλέον σε μια εποχή όπου φαίνεται ότι έχουμε βλάψει αρκετά το περιβάλλον σε βαθμό που πλέον να ζούμε έκτακτες καταστάσεις. Όλα αυτά έχουν να κάνουν και με την πνευματικότητά μας. Τι πρέπει να είμαστε τελικά; Τι θέλει ο Θεός εδώ στην κατασκήνωση; Η προσπάθειά σας είναι να γίνετε χρηστοί, δηλαδή χρήσιμοι, δηλαδή να κοινωνήσουμε τον Χριστό, Αυτόν ο οποίος από Θεός έγινε άνθρωπος για να μας πει: – Ξέρεις; Μπορείς μαζί Μου να κάνεις αυτό που φαίνεται αδύνατο! Αυτό λέει η Εκκλησία μας! Και όποιος το αποφασίσει, μπορεί να γίνει ένας από αυτούς τους Αγίους! Τους προστάτες τοπικούς Αγίους που έχουν οι ομάδες σας. Οι άγιοι

αυτοί, έζησαν εδώ, στον τόπο αυτό, με πιο δύσκολες συνθήκες, με διωγμούς, με σκλαβιά, όμως πήραν μέσα τους τον Χριστό! Τον κάνανε τρόπο ζωής και μαρτύρησαν! Δεν θα γίνουμε όλοι μάρτυρες! Αλλά μπορείτε να γίνετε χρηστοί. Μπορείτε να γίνετε εικόνες Θεού ζωντανές! Μπορείτε να κρατήσετε μια ελπίδα για το μέλλον αυτού του τόπου. Είστε το μέλλον! Και όσοι είναι κοντά σας, ο π.Καλλίνικος, οι άνθρωποι που έρχονται ως στελέχη, ένα πράγμα κάνουν και αυτοί. Αυτό που πήραν οι ίδιοι, όταν ήταν στη δική σας θέση, να το μεταδίδουν και στους άλλους. Τους ευχαριστώ από την καρδιά μου, γιατί χωρίς αυτούς δεν θα ήσασταν εδώ. Θα ήσασταν κάτω στο καμίνι της πόλης, στην αγωνία... εδώ τουλάχιστον μπορείτε να απολαύσετε την ομορφιά της φύσης και να ανακάλυψε την ομορφιά της ψυχής σας. Να μάθετε ο ένας από τον άλλον και κυρίως από αυτούς που προσπαθούν να σας δώσουν κάτι. Ο καθένας θα πάρει, αυτό που έχει ανάγκη. Ανάλογα με τη διάθεση που έχει. Όμως ξέρω πως για να είστε εδώ, κάνατε ένα βήμα. Δεν το κάνουν όλοι. Εσείς όμως το κάνατε. Και οι γονείς που σας εμπιστεύτηκαν, τους συγχαίρω. Θα χαρώ περισσότερο, εάν κάποια στιγμή, όταν με βρείτε κάπου, έρθετε και μου πείτε, ξέρετε; ήμουν ένα από τα παιδιά στην κατασκήνωση και εγώ! Από αυτήν την κατασκήνωση ωφελήθηκα! Κρατάω μέσα μου κάτι! Κρατάω το προσευχητάρι. Κρατάω το τραγούδι, τον άγιο που γνώρισα, μια φιλία που έκανα με κάποιον ή μια ωραία μνήμη που με βοηθάει στις δύσκολες στιγμές».

Σε έναν πιο προσωπικό τόνο ο Σεβασμιώτατος μετέφερε με συγκίνηση τη συνάντησή του με έναν ώριμο άνθρωπο που γνώρισε και του είπε: «-Ξέρετε Σεβασμιώτατε, κάποιες δύσκολες στιγμές στη ζωή μου, όταν θέλω να βρω τον εαυτό μου, κλείνω τα μάτια μου και πηγαίνω στο προσευχητάρι του Αγίου Λαυρεντίου και νιώθω ότι είμαι εκεί! Όπως όταν ήμουν παιδί! Κάνω πάλι την προσευχή όπως έκανα παιδί! Και πιστέψτε με, ξαναβρίσκω την δική μου ηρεμία, ξαναβρίσκω τον Θεό, την οικογένειά μου, τον εαυτό μου!- Ένιωσε την ανάγκη να γυρίζει στα παιδικά του χρόνια, εκεί στο προσευχητάρι, το βράδυ, στην προσευχή. Έτσι είναι η κατασκήνωση. Μπορεί να φαίνεται μια ψυχαγωγία, μια διασκέδαση, λίγες μέρες, όμως σας εύχομαι να πάρετε μέσα σας και να κρατήσετε ό,τι καλύτερο από αυτήν».

Κλείνοντας ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε τους έφηβους κατασκηνωτές: «Μεταλαμπαδεύστε στους άλλους όσα καλά γευτήκατε εδώ. Όπου θα βρεθείτε, στα σχολεία, στα φροντιστήρια, πείτε μια κουβέντα! Μη φοβηθείτε! Κι αν μπορέσετε κιόλας στην ενορία, να κάνετε μια ομάδα, κέρδος θα είναι. Γνωρίζω ότι έχετε φροντιστήρια, διαβάσματα, υποχρεώσεις, χίλια δυό πράγματα, όλα είναι καλά -δεν αμφισβητώ τίποτα- δεν είναι όμως τα μοναδικά! Ας διαθέσετε και μια-δυο ώρες στην ενορία, για να ξαναβρείτε τους φίλους σας, να ξαναβρείτε τον Χριστό, να ξανανιώσετε αυτό που έγινε στην κατασκήνωση. Είναι αυτό που θα σας δώσει δύναμη! Στο διάβασμα που θα κάνεις, στις εξετάσεις, που θα δώσει νόημα. Και που θα σε οδηγήσει κάπου, που δεν θα είσαι άπληστος, που δεν θα φταίνε για όλα, οι άλλοι. Για σένα που δεν θα καταστρέφεις το περιβάλλον, θα μάθεις να αγαπάς, να δίνεις και να παίρνεις αγάπη. Να είσαι τίμιος με αυτό που κάνεις, να αγαπάς αυτό που κάνεις. Αυτά προσπαθούμε να μάθουμε. Αυτά μας μαθαίνει ο Χριστός. Τι όμορφο πράγμα να μπορείς να ξέρεις τι θα έκανε ο Χριστός σε κάθε στιγμή. Οι άγιοι, δεν ήταν κάτι ξεχωριστό ούτε ήταν από άλλο κόσμο. Όμως έμαθαν μέσα τους, τι θα έκανε ο Χριστός. Και το έκαναν! Συγχωρούσε. Αγαπούσε. Ζούσε και έκανε πράγματα ως άνθρωπος, ήταν όμως και Θεός. Και μας λέει: Ελάτε! Μπορείτε κι εσείς! Και γίνεται ο δικός μας φίλος. Ένας μόνο φίλος δεν θα σας διαψεύσει ποτέ και αυτός είναι αυτός που μάθατε εδώ στην κατασκήνωση ο Χριστός! Μπορώ να Τον εμπιστεύομαι! Ξέρω ότι είναι πάντα εδώ και όποτε Τον

χρειαστώ, στην πιο δύσκολη στιγμή, θα είναι δίπλα μου! Θα με βοηθήσει, δεν θα με αφήσει ποτέ! Αυτός είναι ο Χριστός. Αν έχεις αυτόν τον φίλο, θα έχεις όλους τους ανθρώπους φίλους. Αν χάσεις αυτόν τον φίλο, χάνεις και τους ανθρώπους. Γιατί όταν έχεις τον Χριστό φίλο, βλέπεις τι καλό έχουνε οι άλλοι. Αν δεν έχεις τον Χριστό φίλο, βλέπεις μόνο την κόλαση στους άλλους, ό,τι κακό -δηλαδή- έχουν. Σπουδαίο πράγμα να μάθετε να βλέπετε το καλό στον άλλον. Δοκιμάστε το αυτές τις μέρες που απομένουν. Ο Χριστός, μας μαθαίνει να βλέπουμε μέσα μας το καλό, να βλέπουμε τον άλλον όπως είναι, να τον δεχόμαστε όπως είναι, και έτσι όπως έλεγε και ο Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ: Ο άλλος να είναι ο παράδεισος μας! Ο Θεός δοκιμάζει την πίστη μας, μας δοκιμάζει την ενότητά μας, μας δοκιμάζει και στην προσευχή μας. Η προσευχή σας, θα πιάσει τόπο απόψε. Ευχηθείτε να μην συνεχιστεί η μεγάλη περιπέτεια. Κάντε το με την καρδιά σας. Ένας από σας να το κάνει, όπως θέλει ο Χριστός, θα έχει ανταπόκριση! Αλλά αν το κάνετε όλοι μαζί απόψε; Σκεφτείτε τους ανθρώπους που έχουν πρόβλημα στην περιοχή μας, που περνάνε δύσκολες καταστάσεις και ευχηθείτε κανείς άνθρωπος να μην ξαναζήσει κάτι τραγικό. Να δώσει ο Θεός να ηρεμήσει και να σβήσει η φωτιά και αύριο να ξημερώσει μια καλύτερη μέρα».